

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Christendommens Sandhed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 115. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1826_444_2-txt-shoot-idm6498.pdf (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Men har nu Bibelen, netop i det Tids-Rum, den brugdes saa bagvendt, og forsvaredes saa aandløst, virket usigelig meget til Troens Bestyrkelse og de Troendes Oplysning, da har den derved unægtelig selv paa det Klarligste bevidnet, at den hører Herren til, og er et Mester-Værk af Hans Aand, hvis Tanker og Veie er saa høit over vore, som Himlen er over Jorden, og hvis Spørgsmaal det alle Dage er til Støvets Børn: om det er underligt for eders Øine, skal det da ogsaa være underligt for Mine! Vist nok var Bibel-Læsningen og den kapitelfaste Prædiken kun frugtbar og velsignet, naar Menigheden gjemde Troens Ord i sit Hjerte, og naar de skriftkloge Præster betragtede sig som den Hellig-Aands levende Redskaber; men begge Dele maatte jo været uforenelige med Bogstav-Troen og Kapitel-Fæstningen, dersom ikke Bibel-Staven havde staaet i et mageløst Forhold til Troens Aand, og til det levende Ord, som den vist nok ikke er, men dog usvigelig betegner, og vækker, naar den gribes og føres med Troens Haand, vidunderlig paa Præste-Tungen, og overalt hvor den falder, som Ordets Sæd, paa frugtbar Jord. Saa vist derfor, som Bibel-Staven kun da gjør store, forbausende Jær-Tegn, naar den sees i sit rette Lys, og man ei tilskriver den, men Guds Aand og Guds Ord, de Blomster og Frugter, som udspringe paa den i Tabernaklet, ligesaa vist er selv den stiveste Tro paa Bibelens Bog-Stav langt foreneligere med levende Tro og med Menighedens Tarv, end den mystiske Selv-Klogskab, der fornemt hæver sig over 116Skriften, og lader den enten ubenyttet, eller stræber, halv formastelig og halv barnagtig, at gjøre den Hellig-Aands Gjerning, men smitter kun Menigheden, som den vil oplive, med sin hidsige Feber, og stiller sin forvirrede Dunkelhed til Skue, ved pralende at sætte den i Herrens Lyse-Stage, hvori kun det Lys passer, for hvilket Maanen blegner og Solen rødmer!